

بررسی اثر ترکیب سطوح مختلف ۴، ۲-D و BAP در محیط کشت ۱/۴ MS بر برخی خصوصیات رویشی قطعات گره‌دار شاخه فرعی وسطی نسترن وحشی

تاریخ دریافت: ۱۴۰۰/۱۰/۲۵

تاریخ پذیرش: ۱۴۰۰/۱۲/۰۳

کد مقاله: ۱۸۲۵۶

محبوبه رحیمی^{۱*}، وحید روحی^۲، عبدالرحمان محمدخانی^۲،
علی اکبر فدایی تهرانی^۳

چکیده

پژوهش حاضر در راستای دست‌یابی به روش مناسب ریزازدیادی گیاه دارویی نسترن وحشی (*Rosa canina L.*) به‌عنوان مهم‌ترین پایه‌گل‌رز انجام پذیرفت. آزمایش به‌صورت فاکتوریل در قالب طرح پایه کاملاً تصادفی با دو فاکتور BAP با غلظت‌های (صفر، ۰/۷۵، ۱/۵، ۲/۲۵ و ۳ میلی‌گرم بر لیتر) و ۲-۴-D با غلظت‌های (صفر، ۱/۵، ۲/۵، ۴/۵ و ۵ میلی‌گرم بر لیتر) در محیط کشت MS (یک چهارم) در چهار تکرار (هر تکرار شامل دو ریزنمونه) انجام شد. نمونه‌ها در اواسط فصل پاییز از قسمت میانی ساقه‌های فرعی میانی درختچه‌ای واقع در مرحله میوه‌دهی (قرمز پررنگ) تهیه شدند. قطعات گره‌دار ۱/۵ سانتی‌متری پس از ضدعفونی با اتانول ۷۰ درصد به مدت یک دقیقه، هیپوکلریت سدیم ۱۰ درصد به مدت ۱۵ دقیقه ضدعفونی و آب‌شویی در شرایط کاملاً استریل به‌صورت افقی کشت‌گردیدند. سپس در اتاق رشد تحت دمای ۲۳ تا ۲۵ درجه سانتی‌گراد و دوره فتوپریودی ۱۶ ساعت روشنایی و هشت ساعت تاریکی نگه‌داری شدند. پس از گذشت سه ماه از تاریخ کشت و بدون انجام هیچ‌گونه واکستنی، آزمایش متوقف گردید. نتایج نشان داد هر دو فاکتور ۲-۴-D و BAP و همچنین اثرات متقابل آن‌ها، اثر بسیار معنی‌داری بر کلیه شاخص‌های مورد آزمون (ارتفاع، وزن تازه و خشک گیاهچه، تعداد برگ، طول ساقه و تعداد جوانه جدید) داشته‌اند. تیمار دارای یک میلی‌گرم بر لیتر ۲-۴-D به علاوه ۲/۲۵ میلی‌گرم بر لیتر BAP بهترین تیمار این ترکیب هورمونی برای افزایش ارتفاع گیاهچه، طول ساقه، وزن تازه و وزن خشک گیاهچه بوده است. تیمار دارای ۲/۵ میلی‌گرم بر لیتر ۲-۴-D به همراه غلظت‌های ۰/۷۵ میلی‌گرم بر لیتر BAP بهترین تیمار برای افزایش ارتفاع گیاهچه، وزن خشک گیاهچه و تیمار دارای ۲/۵ میلی‌گرم بر لیتر ۲-۴-D به همراه غلظت‌های ۱/۵ میلی‌گرم بر لیتر BAP بهترین تیمار برای افزایش وزن خشک گیاهچه، تعداد برگ و تشکیل جوانه جدید بوده است.

واژگان کلیدی: ارتفاع گیاهچه، تعداد برگ، طول ساقه، وزن تازه، وزن خشک.

سنترن وحشی (*Rosa canina L.*)، مهم‌ترین پایه گل رز و گیاهی دارویی است. شش- بنزیل آمینو پورین (BAP) نوعی سیتوکینین مصنوعی است (Davies. 1980) که در ساختمان اساسی خود حلقه پورین (دو حلقه) دارد. با توجه به این که BAP تا حدی ارزان و مقاوم به شرایط اتوکلاو است، بیشترین کاربرد را در کشت بافت دارد. توفوردی (دو و چهار- دی کلرو فنوکسی اسید استیک) به عنوان یک اکسین قوی کاربرد زیادی دارد. سیتوکینین‌ها و اکسین‌ها آثار متقابلی دارند. اگر غلظت مناسب سیتوکینین‌ها همراه با اکسین‌ها در یک محیط کشت مورد استفاده قرارگیرد، تقسیم سلولی را به همراه خواهد داشت. شایان ذکر است که نوع، غلظت و نسبت تنظیم کننده‌های رشد (افزون بر هورمون‌های موجود در ریزنمونه)، کنترل کننده واکنش ریزنمونه کشت شده است. نوع و غلظت مناسب تنظیم کننده‌های رشد از گونه‌ای به گونه‌ای دیگر متفاوت است (سید طباطبایی و امیدی، ۱۳۹۰). لذا پژوهش حاضر به منظور بررسی اثر ترکیبی BAP و 2,4-D در محیط کشت 1/4MS انجام گرفت.

۲- مواد و روش‌ها

آزمایشی به صورت فاکتوریل در قالب طرح پایه کاملاً تصادفی با دو فاکتور BAP با غلظت‌های (صفر، ۰/۷۵، ۱/۵، ۲/۲۵ و ۳ میلی گرم بر لیتر) و 2,4-D با غلظت‌های (صفر، ۱/۵، ۲/۵، چهار و ۵/۵ میلی گرم بر لیتر) در محیط کشت MS (یک چهارم) در چهار تکرار (هر تکرار شامل دو ریزنمونه) انجام پذیرفت. نمونه‌ها در اواسط فصل پاییز از قسمت میانی ساقه‌های فرعی میانی درختچه‌ای واقع در مرحله میوه دهی (قرمز پررنگ) تهیه شدند، قطعات گره‌دار ۱/۵ سانتی متری (Azadi et al., 2007) توسط محلول‌های اتانول ۷۰ درصد به مدت یک دقیقه و هیپوکلریت سدیم ۱۰ درصد (۵/۲۵ درصد ماده مؤثره) به مدت ۱۵ دقیقه ضدعفونی و در نهایت سه بار با آب مقطر استریل آب شویی شدند.

در ضمن، همه محیط کشت‌ها دارای pH ۵/۷-۵/۸ بودند. جهت تنظیم pH از سود یک دهم نرمال و اسید هیدروکلریک یک نرمال استفاده شد. برای هر ظرف شیشه‌ای (جنس و حجم یکسان)، مقدار ۴۰ میلی لیتر محیط کشت در نظر گرفته شد که پس از توزیع محیط کشت‌ها توسط اتوکلاو تحت دمای ۱۲۱ درجه سانتی گراد و فشار ۱/۲ اتمسفر در مدت ۲۰ دقیقه استریل شدند. ریزنمونه‌ها در شرایط کاملاً استریل به صورت افقی کشت گردیدند. سپس در اتاق رشد تحت دمای ۲۳ تا ۲۵ درجه سانتی گراد و دوره فتوپریودی ۱۶ ساعت روشنایی و هشت ساعت تاریکی نگهداری شدند. پس از گذشت سه ماه از تاریخ کشت و بدون انجام هیچ گونه واکنشی، آزمایش متوقف گردید. شاخص‌هایی نظیر؛ وزن تازه و خشک گیاهچه و کالوس، ارتفاع گیاهچه، تعداد برگ، طول ساقه و تعداد جوانه جدید اندازه گیری شد. طول ساقه و ارتفاع گیاهچه با خط کش میلی متری اندازه گیری شد. طول ساقه، پس از جدا نمودن برگ‌ها تا آخرین برگ نیم سانتی متری محاسبه شد. وزن تازه با انتقال به ورق آلومینیومی وزن شده، سریع اندازه گیری شد. وزن خشک پس از گذشت ۴۸ ساعت قرارگیری در آون، تحت دمای ۸۰ درجه سانتی گراد ثبت گردید.

داده‌های صفر و کوچک‌تر از ۱۰، از طریق رابطه شماره یک نرمال سازی شدند (یزدی صمدی و همکاران، ۱۳۷۹).

$$Y = \sqrt{(X+0.5)} \quad (1)$$

تجزیه آماری داده‌ها با استفاده از نرم افزار SAS[®] (version 9.2) و مقایسه میانگین‌ها با استفاده از برنامه MSTAT-C و توسط آزمون LSD ($P < 0.05$) انجام پذیرفت.

۳- نتایج و بحث

هر دو فاکتور 2,4-D و BAP و همچنین اثرات متقابل آن‌ها، اثر بسیار معنی داری بر کلیه شاخص‌های مورد آزمون (ارتفاع، وزن- تازه و خشک گیاهچه، تعداد برگ، طول ساقه و تعداد جوانه جدید) داشته‌اند (جدول ۱). طبق جدول مقایسه میانگین داده‌ها (جدول ۲)؛ با افزایش غلظت 2,4-D از میزان وزن تازه گیاهچه کاسته شده است. بیشترین و کمترین وزن تازه گیاهچه به ترتیب متعلق به غلظت یک و ۵/۵ میلی گرم بر لیتر 2,4-D بوده است. هم چنین، افزایش غلظت 2,4-D موجب کاهش وزن خشک گیاهچه گردید. به طوری که بیشترین وزن خشک گیاهچه در دو غلظت یک و ۲/۵ میلی گرم بر لیتر 2,4-D (فاقد تفاوت معنی دار) و کمترین مقدار آن در غلظت ۵/۵ میلی گرم بر لیتر 2,4-D به دست آمده است. بیشترین و کمترین تعداد برگ به ترتیب با کاربرد غلظت ۲/۵ و ۵/۵ میلی گرم بر لیتر 2,4-D تشکیل شده است. در ضمن، در رابطه با این صفت، از لحاظ آماری بین دو غلظت یک و چهار میلی گرم بر لیتر 2,4-D اختلاف معنی دار وجود نداشت. با افزایش غلظت 2,4-D از ارتفاع گیاهچه و طول ساقه کاسته شده است. بیشترین اندازه دو شاخص مذکور در دو غلظت یک و ۲/۵ میلی گرم بر

لیتر (بدون وجود تفاوت معنی‌دار) و کمترین اندازه آن شاخص‌ها در غلظت ۵/۵ میلی‌گرم بر لیتر اندازه‌گیری شده است. بیشترین و کمترین تعداد جوانه جدید تشکیل شده نیز به ترتیب مربوط به غلظت ۲/۵ و چهار میلی‌گرم بر لیتر 2,4-D بوده است.

جدول ۱- تجزیه واریانس اثر ترکیب سطوح مختلف 2,4-D و BAP در محیط‌کشت 1/4 MS بر برخی از خصوصیات رویشی قطعات گره‌دار شاخه فرعی وسطی نسترن وحشی پس از گذشت سه ماه

منابع تغییرات	درجه آزادی	وزن تازه گیاهچه	وزن خشک گیاهچه	تعداد برگ	ارتفاع گیاهچه	طول ساقه	تعداد جوانه جدید
2,4-D (A)	۳	۴۴/۶۲**	۱۱/۹۲**	۷/۳۵**	۰/۵۸**	۰/۳۰**	۱/۳۱**
BAP (B)	۳	۰/۷۰۷**	۰/۹۰**	۱/۸۳**	۰/۱۹**	۰/۰۳**	۰/۷۷**
(A) × (B)	۹	۹/۹۴**	۱/۳۹**	۱/۷۱**	۰/۰۸**	۰/۰۰۸**	۰/۵۹**
خطا	۴۸	۰/۰۵	۰/۱۴	۰/۰۲	۰/۰۱	۰/۰۰۵	۰/۰۰۵
CV (%)		۰۴/۹۱	۲۰/۹۳	۰۵/۶۲	۰۹/۳۵	۰۸/۱۲	۰۷/۴۲

** اختلاف بسیار معنی‌دار در سطح یک درصد

طبق جدول مقایسه میانگین داده‌ها (جدول ۲): بیشترین و کمترین وزن تازه گیاهچه به ترتیب متعلق به غلظت ۲/۲۵ و ۰/۷۵ میلی‌گرم بر لیتر BAP بوده است. بیشترین وزن خشک گیاهچه در دو غلظت ۰/۷۵ و ۲/۲۵ میلی‌گرم بر لیتر BAP (فاقد اختلاف معنی‌دار) و کمترین مقدار این شاخص در سایر غلظت‌های مورد آزمون BAP به دست آمده است. بیشترین تعداد برگ در دو غلظت ۰/۷۵ و ۲/۲۵ میلی‌گرم بر لیتر BAP (فاقد اختلاف معنی‌دار) و کمترین تعداد آن در غلظت سه میلی‌گرم بر لیتر BAP پدیدار شده است. بیشترین ارتفاع گیاهچه در غلظت ۰/۷۵ میلی‌گرم بر لیتر BAP و کمترین اندازه این شاخص در دو غلظت ۱/۵ و سه میلی‌گرم بر لیتر BAP (فاقد اختلاف معنی‌دار) اندازه‌گیری شده است. بلندترین و کوتاه‌ترین طول ساقه به ترتیب مربوط به غلظت ۲/۲۵ و سه میلی‌گرم بر لیتر BAP بود. از نظر تعداد جوانه جدید تشکیل شده بین سه غلظت ۱/۵، ۲/۲۵ و سه میلی‌گرم بر لیتر BAP اختلاف معنی‌دار وجود نداشت. در ضمن، در غلظت ۰/۷۵ میلی‌گرم بر لیتر BAP جوانه جدید پدیدار نشد.

جدول ۲- مقایسه میانگین اثر ترکیب سطوح مختلف 2,4-D و BAP در محیط‌کشت 1/4 MS بر برخی از خصوصیات رویشی قطعات گره‌دار شاخه فرعی وسطی نسترن وحشی پس از گذشت سه ماه

تیمارها	وزن تازه گیاهچه (mg)	وزن خشک گیاهچه (mg)	تعداد برگ	ارتفاع گیاهچه (cm)	طول ساقه (cm)	تعداد جوانه جدید
2,4-D (mg L ⁻¹)	۱/۰۰	۳۹/۳۷ ^a	۰/۵/۷۵ ^a	۰/۷/۸۱ ^b	۰/۱/۴۹ ^a	۰/۱/۰۰ ^b
	۲/۵۰	۳۵/۸۱ ^b	۰/۶/۳۱ ^a	۰/۹/۱۹ ^a	۰/۱/۲۹ ^a	۰/۱/۵۶ ^a
	۴/۰۰	۲۱/۹۴ ^c	۰/۲/۵۶ ^b	۰/۸/۱۲ ^b	۰/۰/۷۵ ^b	۰/۰/۵۰ ^c
BAP (mg L ⁻¹)	۵/۵۰	۰/۷/۰۰ ^d	۰/۰/۰۰ ^c	۰/۲/۲۵ ^c	۰/۰/۲۱ ^c	۰/۰/۰۰ ^d
	۰/۷۵	۲۶/۳۱ ^b	۰/۴/۲۵ ^a	۰/۷/۹۴ ^a	۰/۱/۳۲ ^a	۰/۰/۰۰ ^b
	۱/۵۰	۲۱/۱۲ ^c	۰/۲/۸۷ ^b	۰/۵/۸۱ ^b	۰/۰/۸۵ ^c	۰/۱/۰۰ ^a
	۲/۲۵	۳۴/۸۱ ^a	۰/۵/۰۰ ^a	۰/۸/۴۴ ^a	۱/۱/۱ ^b	۰/۱/۰۰ ^a
۳/۰۰	۲۱/۸۷ ^d	۲/۵۰ ^b	۰/۵/۱۹ ^c	۰/۰/۷۳ ^c	۰/۰/۳۴ ^c	۰/۱/۰۶ ^a

*: حروف مشابه در هر ستون بیانگر عدم وجود اختلاف معنی‌دار بر اساس آزمون LSD در سطح ۰/۰۵ می‌باشد.

جدول ۳- مقایسه میانگین اثرات متقابل ترکیب سطوح مختلف 2,4-D و BAP در محیط کشت 1/4 MS بر برخی از خصوصیات رویشی قطعات گره‌دار شاخه فرعی وسطی نسترن پس از گذشت سه ماه

تعداد جوانه جدید	طول ساقه (cm)	ارتفاع گیاهچه (cm)	تعداد برگ	وزن خشک گیاهچه (mg)	وزن تازه گیاهچه (mg)	تیمارها	
						BAP (mg L ⁻¹)	2,4-D (mg L ⁻¹)
۰/۰۰ b	۰/۵۵ ab	۱/۷۰ ab	۰/۷/۰۰ d	۰/۳/۵۰ bc	۱۹/۰۰ e	۰/۷۵	۱/۰۰
۲/۰۰ a	۰/۵۰ b	۱/۰۲ cde	۰/۴/۷۵ e	۰/۳/۰۰ bcd	۲۰/۵۰ e	۱/۵۰	۱/۰۰
۰/۰۰ b	۰/۷۵ a	۲/۰۷ a	۱۲/۲۵ ab	۱۱/۵۰ a	۶۶/۵۰ a	۲/۲۵	۱/۰۰
۲/۰۰ a	۰/۵۲ ab	۱/۱۶ cd	۰/۷/۲۵ d	۰/۵/۰۰ b	۵۱/۵۰ b	۳/۰۰	۱/۰۰
۰/۰۰ b	۰/۶۵ ab	۱/۸۱ a	۱۰/۵۰ c	۰/۸/۵۰ a	۴۴/۷۵ c	۰/۷۵	۲/۵۰
۲/۰۰ a	۰/۶۰ ab	۱/۳۲ bc	۱۳/۵۰ a	۰/۸/۵۰ a	۴۸/۰۰ bc	۱/۵۰	۲/۵۰
۳/۰۰ a	۰/۶۰ ab	۱/۲۴ c	۰/۶/۲۵ d	۰/۵/۲۵ b	۳۲/۵۰ d	۲/۲۵	۲/۵۰
۲/۰۰ a	۰/۵۲ ab	۰/۷۸ def	۰/۶/۵۰ d	۰/۳/۰۰ bcd	۱۸/۰۰ e	۳/۰۰	۲/۵۰
۰/۰۰ b	۰/۵۰ b	۱/۰۷ cde	۱۱/۲۵ bc	۰/۵/۰۰ b	۳۰/۵۰ d	۰/۷۵	۴/۰۰
۰/۰۰ b	۰/۲۰ c	۰/۳۵ g	۰/۲/۰۰ g	۰/۰۰ e	۰/۵/۰۰ g	۱/۵۰	۴/۰۰
۲/۰۰ a	۰/۵۲ ab	۰/۵۷ fg	۱۲/۲۵ ab	۰/۳/۲۵ d	۳۴/۲۵ d	۲/۲۵	۴/۰۰
۰/۰۰ b	۰/۳۰ cd	۱/۰۰ cde	۰/۷/۰۰ d	۰/۲/۰۰ cd	۱۸/۰۰ e	۳/۰۰	۴/۰۰
۰/۰۰ b	۰/۳۰ cd	۰/۷۰ ef	۰/۳/۰۰ f	۰/۰۰ e	۱۱/۰۰ f	۰/۷۵	۵/۵۰
۰/۰۰ b	۰/۳۰ cd	۰/۷۰ ef	۰/۳/۰۰ f	۰/۰۰ e	۱۱/۰۰ f	۱/۵۰	۵/۵۰
۰/۰۰ b	۰/۲۵ cd	۰/۵۵ fg	۰/۳/۰۰ f	۰/۰۰ e	۰/۶/۰۰ g	۲/۲۵	۵/۵۰
۰/۰۰ b	۰/۰۰ d	۰/۰۰ h	۰/۰۰ h	۰/۰۰ e	۰/۰۰ h	۳/۰۰	۵/۵۰

*: حروف مشابه در هر ستون بیانگر عدم وجود اختلاف معنی‌دار بر اساس آزمون LSD در سطح ۰/۰۵ می‌باشد.

سیتوکینین موجب انگیزش شاخه‌های نابجا می‌شود. شاخه‌های نابجا با شاخه‌های به‌دست‌آمده از جوانه‌جانبی رقابت می‌کنند. این رقابت غالباً پدیده‌ای نامطلوب به‌شمار می‌آید. زیرا شاخه‌های نابجا می‌توانند باعث ایجاد تغییرات سوماکلونی شوند (آروین، ۱۳۸۱). BAP بر رشد شاخه‌های فرعی و جوانه‌های جانبی رز مؤثر است (Yakimova et al., 2000). سیتوکینین به‌تنهایی و یا در حضور آذنین باعث ایجاد تمایز جوانه می‌شود (سادات نوری و همکاران، ۱۳۹۰). بنابراین، به‌نظر می‌رسد در تیمارهایی که دارای جوانه‌جدید هستند، اثر BAP بر 2,4-D غالب شده‌است.

نحوه‌عمل سیتوکینین به‌درستی شناخته نشده‌است (کافی و همکاران، ۱۳۷۹). کنترل تقسیم یاخته‌ای توسط سیتوکینین‌ها از راه تحریک تولید اسیدهای نوکلئیک انجام می‌پذیرد (قربانی قوژدی، ۱۳۹۰). نقش بنزیل آمینوپورین (BAP) تحریک بیوسنتز سیتوکینین طبیعی در بافت‌هایی از گیاه می‌باشد (Mok et al., 1979). سیتوکینین‌ها باعث تحریک تقسیم سلولی و ازدیاد نوساقه‌ها و رشد بافت‌های کامبیومی ساقه می‌شوند (سادات نوری و همکاران، ۱۳۹۰). البته با افزایش غلظت سیتوکینین تعداد شاخه افزایش و طول شاخه و تعداد برگ کاهش می‌یابد (Azadi et al., 2007). هم‌چنین، بر مرحله طولی یا بزرگ شدن رشد تأثیر می‌گذارند (لسانی و مجتهدی، ۱۳۸۱). رشد یاخته‌ای حاصل از کاربرد سیتوکینین‌ها در تمام جوانب انجام می‌گیرد (قربانی قوژدی، ۱۳۹۰).

در مجموع طبق جداول ۲ و ۳، تیمار دارای یک میلی‌گرم بر لیتر 2,4-D به‌علاوه ۲/۲۵ میلی‌گرم بر لیتر BAP بهترین تیمار این ترکیب‌هورمونی برای افزایش ارتفاع گیاهچه، طول ساقه، وزن تازه و وزن خشک گیاهچه بوده‌است. تیمار دارای ۲/۵ میلی‌گرم بر لیتر 2,4-D به‌همراه غلظت‌های ۰/۷۵ میلی‌گرم بر لیتر BAP بهترین تیمار برای افزایش ارتفاع گیاهچه، وزن خشک گیاهچه و تیمار دارای ۲/۵ میلی‌گرم بر لیتر 2,4-D به‌همراه غلظت‌های ۱/۵ میلی‌گرم بر لیتر BAP بهترین تیمار برای افزایش وزن خشک گیاهچه، تعداد برگ و تشکیل جوانه‌جدید بوده‌است.

منابع

۱. آروین م. ج. ۱۳۸۱. کشت بافت درختان چوبی. انتشارات دانشگاه شهید باهنر کرمان.
۲. سادات نوری س. ا. میرمعصومی س. م. میرباقر ن. ۱۳۹۰. اصول کشت سلول و بافت گیاهی. انتشارات جهاد دانشگاهی تهران.
۳. سید طباطبایی ب. ا. و امیدی م. ۱۳۹۰. کشت بافت و سلول گیاهی. انتشارات دانشگاه تهران.
۴. قربانی قوژدی ح. ۱۳۹۰. درس نامه جامع فیزیولوژی گیاهی. چاپ اول. انتشارات مرز دانش. ۳۸۹ صفحه.
۵. کافی م. زند ا. کامکار ب. شریفی ح. گلدانی م. ۱۳۷۹. فیزیولوژی گیاهی (تایز و زایگر). جلد دوم. انتشارات جهاد دانشگاهی مشهد. ۳۷۹ صفحه.
۶. لسانی ح. مجتهدی م. ۱۳۸۱. مبانی فیزیولوژی گیاهی. چاپ ششم. انتشارات دانشگاه تهران. ۷۲۶ صفحه.
۷. یزدی صمدی ب. رضایی ع. و ولی زاده م. ۱۳۷۹. طرح های آماری در پژوهش های کشاورزی. انتشارات دانشگاه تهران.
8. Azadi P. Khosh-Khui M. Beyramizadeh E. and Bagheri H. 2007. Optimization of Factors Affecting in vitro Proliferation and Rooting of *Rosa hybrida* L. cv. 'Rafaela'. International Journal of Agricultural Research 2: 626-631.
9. Davies D.R. 1980. Rapid propagation of roses in vitro. Scientia Horticulture 13: 385-389.
10. Mok M.C. Kin S.G. Armstrong D.J. and Mok D.W. 1979. Induction of cytokinin autonomy by N, N'-diphenylurea in tissue cultures of *Phaseolus lunatus* Proc. Natl. Acad. Sci. USA 76: 3880-3884.
11. Yakimova E. Kapnchina-Toteva V. Groshkoff I. and Ivanova D. 2000. Effect of BA and CPPU on protease and a-amylase activity of in vitro cultured explants of *Rosa hybrida* L. Bulg. J. Plant Physiol 26(1-2): 39-47.

Investigating the effect of combination of different levels of 2,4-D and BAP on a medium culture of 1/4 MS on some vegetative characteristics of nodal segment of Dog rose

M. Rahimi^{1*}, V. Rouhi², A. MohammadKhani², A. fadaei-Tehrani³

1 PhD Student Dept. of Horticultural Sciences, Tarbiat modares University, Tehran- Iran.

2 Associate Professor Dept. of Horticultural Sciences, Shahrekord University, Shahrekord-Iran.

3 Associate Professor Dept. of Plant Protection Sciences, Shahrekord University, Shahrekord- Iran. *Corresponding Author: mahrahimi8@gmail.com

Abstract

The present study was carried out in order to obtain a suitable micro propagation method of *Rosa canina* L. as the most important rootstock for roses. The experiment was a factorial based on a completely randomized design with two concentrations of BAP (0, 0.75, 1.5, 2.5 and 3 mg/l) and 2,4-D concentrations (0, 1.5, 2.5, 4 and 5.5 mg/l) were cultured in MS medium (one quarter) in four replicates (each replicate included two samples). Samples were prepared in the middle of the season in the middle part of the middle shoots of the shrubs located in the fruit stage (red), pieces of 1.5 cm after disinfection With 70% ethanol for one minute, 10% sodium hypochlorite for 15 minutes was cultured horizontally and purification under sterile conditions. The room was then kept under a temperature of 23°C to 25°C and a photoperiod of 16 hours of light and eight hours of darkness. After the three months and without any replanting, the experiment was stopped. Results indicated that both the 2,4-D and BAP factors, as well as their interactions, had a very significant effect on all the test characters (height, weights and shoot length, number of leaves, length of stem and number of new bud). The treatment has 1 mg/l 2,4-D plus 2.25 mg/l BAP, is the best treatment of this combination is to increase seedling height, stem length, weigh weight, and shoot weight. The treatment was 2.5 mg/l 2,4-D with concentrations of 0.75 mg/l BAP, the best treatment for increasing height, weight, and the treatment with 2.5 mg/l 2,4-D with concentrations of 1.5 mg/l BAP is the best treatment for increasing weight, leaf number and new bud.

Keywords: Height, Leaf number, Stem length, Fresh weight, Dry weight.